

A VÁSÁROS BOGARAK

Hová mégy, hová mégy,
Katicabogárka?
– Kiskerti, nagykerti
Pünkösdi vásárra.

Gyere te is, szöcske,
Menjünk együtt ketten!
Jaj, már dobolnak a
Kiskertben, nagykertben:

„Diridom, diridom,
Kezdődik a vásár!
Virágos sátorban
Mindenféle van már!

Hajlik a viola,
Hajlik a liliom –
Aki vesz, annak lesz,
Diridom, diridom!”

Gyűlnek, gyülekeznek
Kicsinyek meg nagyok,
Párosan, hármasan,
Ki hintón, ki gyalog.

„Tessék, kérem, tessék!
– Zümmög a *méhecske* –
Tulipáncsészébe
Csurgatott mézecske.

Itt egy rózsacsupor!
Rózsamézzel teli.
Vagy a Barackmézet
Tán jobban kedveli?

Van akácmézem is,
Ma szedtem a fáról,
Szép piros hajnalban
Hófehér virágról.”

Szól egy tarka *lepke*:
„No adjon, nem bánom!
Violapohárba,
Az az én virágom!”

Szól az *ezüstszárnyú*:
“Nekem is adjon hát!
Telistele, színig
Egy szegfűcsuporkát!”

„Erre, kérem, erre!
– *Selyembogár* szólal. –
Kinek szolgálhatok
Selyem viganóval?”

„Mutassa, csak, hadd lám!
– Kiált a *katóka*. –
Még egy kis kötő is
Jó lenne, ha vóna!”

„Van itt, kérem, az is!
Pruszlík is, ha tetszik!
Katóka kisasszony
Válogathat estig.”

Szitakötő szítál,
Zörög a szitája:
„Kinek van szüksége
Aranyos szitára?”

Az aranyos szitát
Hangya el-elnézi:
„Jaj, de jó, hogy eljött,
Szitakötő néni!

A homokba szórva
Van egy kis kalácsom,
Mihelyt hazaérek,
Mindjárt kiszítalom.”

Hálóját a légynek
A *pók* is kínálja...
„Tartsd meg csak magadnak!
Nincs szükségem rája!”

„No, ha nincs szükséged,
Mebánod ezt még te!
Hálómbe kerülsz még,
Te kotnyeles légyje!”

Alkonyodik lassan,
Beköszön az este...
Vásáros bogarak
Szélednek is szerte.

Mennek, mendegélnek,
Kicsinyek meg nagyok,
Párosan, hármasan,
Ki hintón, ki gyalog.

Szentjánosbogárkák
Világítanak elől,
Virágok búcsúznak
Jobbfelől, balfelől.

„Jaj, de jót mulattunk
A forgó hintában!
De pompás vásár volt!”
Dicsérik mindnyájan.

Nagybajszú cincérnek
Arra visz az útja,
Minden vásárosnak
A fülébe zúgja:

„Hát ez is vásár volt!
Véges-végig jártam:
Egy kis bajuszpedrőt
Sehol se találtam!”